GUVERNUL FRANCEZ IN FAŢA CAMEREI

Declaraţiile primului ministru — Un nou apel la unire — Atitudinea grupărilor din opoziţie — Votul de încredere

Paris, 17 (Rador). — *Prezentarea celui de al doilea guvern Blum în faţa Camerei a atras la Palatul Bourbon afluenţa de zile mari.*

Tribuna diplomatică este înţesată de ambasadorii şi miniştrii statelor străine.

D. Herriot ia loc în fotoliul prezidenţial la ora 15 şi 30. Incinta este foarte bine populată, fiind prezenţi peste 500 de deputaţi. Pe banca ministerială au luat loc toţi membrii guvernului.

Declaraţia guvernului

Şedinţa s'a deschis la ora 15 şi 40 de minute, dându-se cuvântul d-lui Leon Blum, care citeşte declaraţia guvernului. După ce aminteşte împrejurările în care a fost constituit noul guvern, preşedintele consiliului declară între altele:

„Guvernul actual, al patrulea din această legislatură care n'a ajuns nici la jumătate din durata ei, este compus din aceleaşi elemente politice ca şi cel dintâiu. Ca şi acela, el are la temelie frontul popular, căruia majoritatea ţării i-a dat şi continuă să-i dea încrederea ei. Totuş, el este hotărît a nu lăsa să se piardă niciun prilej de a aduna în jurul majorităţii sale unanimitatea necesară a unităţii franceze. El va fi oricând gata să reînceapă o încercare care din nefericire n'a isbutit.

„Am luat puterea a doua zi după evenimentele impresionante care au mişcat şi agitat Europa întreagă şi care ar putea să dea naştere sau să anunţe desvoltări îngrijorătoare. Trebuie deci, înainte de toate, să facem faţă primejdiilor situaţiei externe. Franţa unanimă vrea cu pasiune pacea. Dacă e vorba de pacea Europei, nu există iniţiativă pe care Franţa să nu fie hotărîtă a o lua sau o accepta. Ea vrea deasemenea să-şi asigure independenţa ei deplină şi interesele ei vitale, să-şi asigure frontierele şi comunicaţiile, să respecte în întregime angajamentele sub care şi-a pus semnătura. Dar nu vom admite niciodată, în ce ne priveşte, că aceste două voinţe sunt incompatibile şi vom merge, pentru a le împăca, până la limita extremă a sforţărilor omeneşti.

„Deoarece împrejurările ne constrâng, înţelegem să sporim şi mai mult forţa militară a ţării noastre. Programele complementare de înarmări vor fi puse în lucru fără nicio întârziere.

„Ne vom sili să întreţinem sau să strângem alianţele, amiciţiile şi simpatiile în care Franţa vede în acelaş timp un motiv de încredere pentru ea şi o garanţie de pace pentru lume. Pacea în onoare şi libertate a fost totdeauna regula Franţei. Moralitatea şi solidaritatea internaţională nu încetează de a fi principiul ei. Apropierea tuturor forţelor pacifice ale lumii în vederea securităţii colective rămâne scopul ei.

„Însăşi problemele financiare trebuiesc privite astăzi sub acelaş unghiu ca şi problemele militare şi diplomatice. Din punctul de vedere al forţei Franţei, moneta, creditul şi rezerva de aur sunt trei elemente esenţiale dintre care niciunul nu trbuie să fie sacrificat în favoarea celorlalte.

„Vom propune măsuri menite să asigure asanarea bugetară. Vom continua deasemenea în faţa Camerelor discuţia textelor din care se compune „codul modern al muncii".

„Uniunea franceză este o forţă pe care trebuie să încercăm a o pune în valoare. Frontul popular este o forţă pe care nu trebuie s'o lăsăm să se destrame, căci căldura maselor populare, iubirea lor pentru libertate, voinţa lor de justiţie este poate cel mai preţios patrimoniu al naţiunii.

„Suntem siguri că vom fi auziţi de poporul muncitorilor".

In concluzie, d. Blum a spus: „In cursul lungii sale istorii, Franţa a ştiut totdeauna să se înalţe pe măsura dificultăţilor şi a primejdiilor. Ea va da odată mai mult spectacolul unei naţiuni puternice şi curajoase, mândră de sine, vrednică de istoria şi de destinul ei".

*

D. Blum a citit declaraţia guvernului cu o voce liniştită. Băncile stângei au fost aplaudate cu deosebită căldură pasaglile privitoare la Frontul Popular. Aplauzele au devenit însă generale, dela extrema dreaptă până la extrema stângă, la acele pasagii din declaraţia care se ocupa de apărarea naţională.

*

A luat apoi cuvântul d. Herriot, preşedintele Camerii, care a dat citire listei interpelărilor depuse pe birou, cu privire la politica guvernului.

D. Blum a cerut amânarea desbaterilor

D. Blum s'a urcat din nou la tribună. El a cerut ca adunarea să nu înceapă imediat desbaterile. „Guvernul va avea în curând prilejul să se explice asupra chestiunilor financiare. Dealtfel, Camera va fi fericită să afle că de patru zile situaţia monetară este calmă, fără intervenţia fondurilor de egalizare a schimburilor.

In ce priveşte politica externă, este necesară o mare desbatere. Ministrul de externe o propune pentru Marţea viitoare. Este nevoe ca toate părerile să se exprime. Dar dacă adunarea consimte, ar putea să participe la aceste desbateri numai câţiva oratori calificaţi. In ochii străinătăţii şi ai ţării, o desbatere cât mai concisă cu putinţă ar face un efect din cele mai bune".

Primul ministru a dat apoi explicaţii asupra modului cum s'a alcătuit guvernul.

UN NOU APEL LA UNIRE

El s'a pronunţat încă odată pentru un guvern de uniune naţională. „Suntem cu toţii gata să reînoim acest apel la unire, îndată ce împrejurările o vor cere.

Indată ce am luat puterea, comitetul, apărării naţionale s'a şi întrunit. Sunt acolo câţiva oameni care ţin în mâinile lor destinul a milioane de oameni. V'am spus că astăzi Franţa nu pare destul de unită în ochii străinătăţii, pentru a înlătura primejdia unui război. Dacă de exemplu Cehoslovacia ar fi ameninţată, astfel cum am spus-o în declaraţia ministerială într'o frază al cărei înţeles nu va scăpa, dacă Franţa s'ar pregăti să onoreze angajamentele luate de ea, ar trebui să aibă în frunte un guvern capabil de a angaja prin cuvintele sale întreaga ţară. Dacă s'ar întâmpla această catastrofă al cărei nume deabia îndrăznesc să-l rostesc, desigur că v'aţi uni şi aţi realiza o unitate a forţelor naţiunei pentru război. Eu vă cer să realizaţi unitatea necesară pentru a evita războiul".

PARTICIPAREA COMUNIŞTILOR IN GUVERN

D. Blum a încercat apoi să justifice ideea unei intrări a comuniştilor într'un guvern de uniune. „Se poate face un guvern fără comunişti, dar nu se poate realiza fără comunişti unitatea Franţei. Dacă s'ar întâmpla catastrofa, dacă ar trebui să se facă un guvern de război, îl vom face oare fără ei? Vom retrage comuniştilor ordinele de mobilizare?

Se poate oare pronunţa contra unui partid politic anatema, acuzându-l că nu ar fi vrednic de numele de francez?"

In concluzie, preşedintele consiliului a reamintit că nu nutreşte nici o ambiţie personală. El a declarat că trebue în primul rând să se dea maselor muncitoreşti certitudinea că nu este vorba ca printr'o răsturnare a majorităţii guvernamentale să li se retragă avantagiile sociale cucerite. „Vă implor să vedeţi adevărul, să arătaţi că unitatea franceză nu este distrugerea Frontului Popular".

In ultimele sale fraze, d. Blum a afirmat din nou că e gata să facă un nou efort pentru a obţine uniunea naţională şi că în caz de refuz imediat al minorităţii, acest refuz nu ar face decât să-i întărească voinţa de acţiune.

*

Şedinţa a fost apoi suspendată.

Declaraţia grupărilor din opoziţie

OXO

Un guvern de uniune naţională fără comunişti

La ora 17.35, în faţa unei adunări extrem de numeroase, şedinţa a fost redeschisă.

Primul care a luat cuvântul a fost d. Pierre Etienne Flandin, care a citit declaraţia grupărilor din opoziţie.

Fostul preşedinte al consiliului a subliniat mai întâi că mântuirea naţională depinde de unirea francezilor şi că grupările din opoziţie nu exclud pe nimeni din comunitatea franceză.

Totuşi, grupările din opoziţie precizează că formula unei concentrări naţionale în jurul Frontului Popular — singura care ni se propune — şi care ar constitui în fapt o raliere a opoziţiei la programul Frontului Popular este inacceptabilă.

Uniunea partidelor nu se poate stabili decât pe baza unui nou program. Ori acest program nu a fost încă definit.

D. Flandin a notat divergenţele dintre partidul comunist şi grupările din opoziţie asupra părăsirii politicei de neintervenţie în Spania.

Oratorul a dat apoi asigurări că „nu este de căderea noastră să excludem un partid care de altfel nu participă nici la guvernul actual, dar în clipa când vom fi invitaţi să ducem noi povara situaţiei, o situaţie de care nu suntem răspunzători, înţelegem ca în interesul ţării să subordonăm participarea noastră faptului că în sânul guvernului vom putea constata existenţa unei adevărate uniuni, a unei libertăţi de hotărîre totală a tuturor membrilor.

Partidul comunist urmează directivele Moscovei

Ocupându-se de partidul comunist, d. Flandin a spus:

„Opoziţiuni fundamentale s'au afirmat în mod public şi se afirmă încă între concepţiile noastre şi acelea ale partidului comunist mai ales în politica externă. Partidul comunist cere de exemplu să se părăsească politica de neintervenţie şi să se înceapă aprovizionarea cu arme a Spaniei republicane. In acelaşi timp, el îşi sporeşte din zi în zi atacurile contra regimului intern din statele vecine cu care dorim să restabilim relaţii normale. In sfârşit, acest partid, se conformează, pe baza unei legături oficial consacrată, directivelor Internaţionalei II şi Kominternului, care o conduce dela Moscova, ceeace ni se pare imcompatibil cu independenţa necesară unor membri ai guvernului francez, responsabili de directivele politicei naţionale şi internaţionale.

Când luăm atitudinea pe care am luat-o, credem că dovedim mai multă hotărîre şi curaj decât dacă ne-am preta la declaraţii sentimentale fără urmare. Nu suspectăm patriotismul nimănui, dar nu admitem să se suspecteze patriotismul nostru. Am făcut dovadă atunci când am fost reprezentaţi în guvern şi o vom mai dovedi şi mâine. In adevăr, nu credem că datoriile cetăţenilor faţă de patrie ar putea fi vreodată condiţionale. Fără îndoială, ar fi de dorit ca instabilitatea guvernului care se agravează, şi nu din vina noastră, să dispară în interesul ţării.

Noi, cei din opoziţie, am realizat o uniune. Vom colabora deci cu lealitate şi în cadrul principiilor pe care vi le-am expus la menţinerea păcii, la restabilirea puterii franceze în lume şi la restaurarea prosperităţii naţionale".

Deputaţii de dreapta şi de centru ovaţionează în picioare pe d. Flandin.

O SINGURA GRIJA: SECURITATEA FRANŢEI

Urmează la tribună d. Fernand Laurent, deputat de dreapta, care declară:

„Nu vom acorda încredere guvernului câtă vreme preşedintele consiliului nu s'a pronunţat asupra niciuneia din problemele esenţiale şi neliniştitoare. Nu vrem să ne pronunţăm în întuneric. O singură grije pluteşte asupra noastră: aceea că Franţa este în primejdie".

Oratorul aminteşte că socialiştii au acuzat în ziarul lor opoziţia că ar fi în solda marelui patronat şi a metalurgiei. „Aşa credeţi dv. în uniune? — întreabă el. In timp ce afirmaţi voinţa voastră de a apăra Cehoslovacia, Anglia tace. Anglia s'a pronunţat pentru neintervenţie în Spania, în timp ce dv. sunteţi asmuţiţi să interveniţi. Dacă plănuiţi acest lucru, aveţi şi mijloacele necesare pentru a-l face?"

Oratorul face apoi un bilanţ al celor 22 de luni de politică a Frontului Popular şi afirmă că „încasso metalic al Băncii Franţei a pierdut prin această politică 65 la sută din valoarea sa".

„Este oare d. Leon Blum calificat să stea în fruntea unui guvern de uniune — se întreabă d. Laurent — câtă vreme el a cerut dezarmarea, adăugând că această dezarmare este necesară „chiar dacă primejdiile de război sunt mari". Dacă el socoate că prezenţa comuniştilor într'un asemenea guvern este necesară, decc comuniştii nu se află alături de dv.? Nu ţinem de rău pe cei care din mizerie sau din desgust s'au dus în formaţiile comuniste. Aceştia vor fi fraţii noştri în timp de război. Dar nu vrem să colaborăm cu căpeteniile lor, care iau ordine dela Moscova. Dacă vreunul din fruntaşii comunişti se ridică aici, dacă repudiază declaraţia lui Dimitrov, îi întindem mâna. Pentru a îngădui formarea guvernului de uniune, pe care-l doriţi şi care să fie o imagine a Franţei, d-le preşedinte al consiliului, retrageţi-vă".

Alte cuvântări

La tribună urmează d. Paul Simon, democrat popular. El cere să se realizeze cât mai repede guvernul de uniune naţională, pedeasupra partidelor. „Ţara cere să sacrificăm pentru ea certurile noastre. Ii vom refuza acest sacrificiu?"

Şi oratorul închee: „Pentru a constitui acest guvern de uniune trebue dezinteresare, conciliere şi sinceritate de o parte şi de alta. Pentru a se ajunge la acest rezultat nu există nici majoritate, nici minoritate ,este numai Franţa".

Oratorul următor a fost d. Paul Reynaud, deputat de Paris. El reaminteşte că d. Blum a pus chestia de încredere asupra amânării pe mai târziu a interpelărilor şi arată motivele pentru care va vota pentru amânarea lor. Dupăce vorbeşte de chestiunea austriacă, oratorul spune: „Nu se pune o problemă politică. Mai putem încă evita războiul, dar cu toţii trebuie să luptăm pentru unire în Franţa. Toţi, dela extrema stângă la extrema dreaptă, ne opunem hegemoniei germane. Adversarii şi prietenii noştri vor ţine seama de unirea francezilor. Imperiul britanic şi Statele Unite nu vor lăsa să moară democraţia franceză. Ne aflăm pe marginea prăpăstiei. Ţara înţelege că trebue să fim uniti In timp ce noi discutăm, străinătatea aşteaptă. Minoritatea şi majoritatea deţin cheile încrederii".

D. Reynaud arată că toate partidele sunt necesare. „Dacă Camera este unanimă, putem realiza o operă însemnată. Dacă Camera votează amânarea interpelărilor, guvernul va fi imediat demisionar. D. Blum a declarat-o adineaori pe culoare".

D. Blum întrerupe explicând care ete părerea sa. A făcut pentru a patra oară un apel pe lângă minoritate. „Dacă acel apel este ascultat, voi trage consecinţele".

D. Reynaud continuă: „Aveţi dreptul ca prin votul dv. să menţineţi guvernul la locul lui. Votând contra întârziaţi redresarea Franţei".

Adresându-se opoziţiei d. Reynaud declară: „In clipa când este vorba de război sau de pace, cred că aţi face o greşală dacă aţi respinge oferta ce vi se face".

O precizare a primului-ministru

D. Blum intervine din nou declarând: „Intr'o asemenea desbatere nu trebue să rămână echivoc. Deplâng nu numai refuzul, dar chiar şi argumentele d-lor Flandin şi Fernand Laurent. Atribui amânării din partea dv. a interpelărilor sensul unei aprobări a declaraţiei ministeriale. Am încercat să arăt cât de mult ar fi sporită autoritatea guvernului prin votul dv. unanim, dar nu trebue să-şi închipue cineva că după votul ce se va da va fi numai un guvern fără autoritate incapabil de a angaja cuvântul Franţei. Am fi vrut să fim mai tari. Ne rămâne autoritatea pe care o deţinem dela majoritatea reprezentanţei naţionale, autoritate care va fi confirmată prin apelul pe care-l aadresăm opiniei publice şi care va găsi acolo răsunetul cel mai favorabil" (vii aplauze la stânga).

Răspunsul d-lui Flandin

D. Flandin intervine: „Nu am nimic de adăugat sau de retras la declaraţia noastră. Noi ne temem mai mult pentru menţinerea păcii de echivocul care ar domni dacă s'ar alcătui un guvern de uniune. Comuniştii au cerut azi dimineaţă deschiderea frontierelor franco-spaniole pentru livrarea de arme. Noi socotim că intervenţia în Spania ar duce la un război. Ne invitaţi la unire. Dar ce politică veţi face? A comuniştilor sau a noastră? Dacă comuniştii ne afirmă că intervenţia în Spania va fi înlăturată, o fundamentală divergenţă va dispare. Noi nu putem da concursul celor cari ar avea o politică contrarie aceleia pe care o dorim".

Cuvântul comuniştilor

Comunistul Jean Renaud susţine că dacă politica preconizată de partidul comunist ar fi fost urmată, Franţa nu ar cunoaşte neliniştile de azi. El afirmă că partidul său nu a cerut niciodată intervenţia în Spania, „dar partidul continuă să creadă că am fi putut ajuta guvernul spaniol, trimiţând alimente şi arme". Oratorul pretinde că prin aceasta nu s'ar ajunge la război şi califiţă neintervenţia drept „scandal", de oarece îngădue numai „rebelilor" să-şi aprovizioneze armatele.

După ce mai vorbeşte despre Africa de Nord, Anschluss şi de mâna pe care au întin catolicii comuniştilor, d. Renaud protestează contra celor cari consideră pe comunişti drept cetăţeni cu drepturi mai mici.

„Ţara aşteaptă un guvern la înălţimea imprejurărilor"

D. Badie, radical-socialist, îşi exprimă părerea de rău că guvernul se opune la desbateri care ar fi adus limpezirea situaţiei. Nu se poate asocia la votul majorităţii grupării radical-socialiste. „Azi este vorba nu de chestiuni politice, ci de chestiuni de interes superior al ţării".

Oratorul declară că ordinele de zi votate în congresele Frontului Popular nu trebue să fie ţinute azi în seamă. Ţara aşteaptă un guvern la înălţimea împrejurărilor, pentru a rezolva gravele probleme externe şi financiare. Dece d. Blum nu a răspuns la întrebările puse de partidul radical-socialist asupra programului său? Reformele sociale votate acum câteva luni apasă greu asupra muncitorului şi ţăranului. Ei se întreabă ce va fi mâine. (Comuniştii şi socialiştii întrerup şi protestează).

*

Camera adoptă apoi propunerea de a se închide discuţia la explicarea votului.

Votul de incredere

Cererea guvernului de a se amâna interpelările, echivalentă cu o cerere de încredere asupra declaraţiei sale, este pusă la vot.

După suspendarea şedinţei şi pontaj, guvernul obţine încredere cu 369 voturi contra 196.

Se hotăreşte ca interpelările să fie discutate Marţi, în ce priveşte politica externă, iar la ora 20,25 şedinţa a fost ridicată.

Marţi dimineaţă se va ţine o şedinţă pentru a se lua în discuţie proectul de lege referitor la organizarea ţării în timp de război.

Nu s'a putut obţine unanimitate

Paris, 17 (Rador). — *Agenţia Havas observă că desbaterile de azi din Cameră nu au adus guvernului majoritatea pe care o spera. La un moment dat s'ar fi crezut că intervenţia d-lui Paul Reynaud este de natură să schimbe situaţia dând guvernului unanimitatea. In cazul acesta d. Blum ar fi demisionat imediat, pentru a forma un cabinet pe o bază mai largă.*

Unanimitatea nu a putut fi obţinută şi d. Blum rămâne.

Declaraţia guvernului a fost citită la Senat de d. Daladier

Paris 17 (Rador). — Declaraţia ministerială citită azi la Cameră de d. Blum a fost citită la Senat de d. Daladier.

Se va realiza guvernul de uniune naţională?

Paris, 17. — Pe culoarele Senatului se vorbea azi despre posibilitatea unui guvern de uniune naţională sub preşedinţia d-lui Eduard Herriot, în care ar intra mareşalul Petain, L. Blum, Paul Reynaud, probabil d. Louis Marin, ş. a.

Franţa pune în aplicare programul excepţional pentru apărarea naţională

Hotărârile consiliului de miniştri

Paris, 17 (Rador). — In şedinţa de azi dimineaţă a consiliului de miniştri, care s'a ţinut sub preşedinţia d-lui Albert Lebrun, consiliul a încuviinţat, în urma propunerii d-lui Daladier, ministrul apărării naţionale, angajarea următoarelor cheltueli: trei miliarde 465 milioane pentru ministerul aerului, 400 milioane pentru ministerul marinei şi 600 milioane pentru armata terestră.

La cererea d-lui Spinasse, ministrului bugetului, guvernul a decis să depună astăzi pe biroul Camerei un proiect de lege pentru deschiderea creditelor menite să asigure executarea programului excepţional, impus de nevoile apărării naţionale.

Consiliul a autorizat apoi pe ministrul coloniilor să angajeze cheltuelile necesare pentru restabilirea situaţiei militare în Indochina.

D. Albert Serol, ministrul muncii, a supus la semnare şefului statului trei decrete relative la aplicarea legii privitoare la săptămâna de 40 de ore.

*

Paris, 17 (Rador). — In legătură cu lucrările consiliului de miniştri de azi dimineaţă, se precizează că cheltuelile pe care d. Daladier a fost autorizat de consiliu să le angajeze sunt cuprinse în bugetul ordinar al apărării naţionale pe 1938, care a fost votat de Parlament şi care însumează 11 miliarde franci.

Politica externă a Statelor-Unite

O expunere a d-lui Hull, ministrul de externe

Washington, 17 (Rador). — *Intr'un discurs ţinut azi d. Hull, secretarul departamentului de stat, a făcut o expunere asupra politicei externe a Statelor Unite. El a spus cu acest prilej între altele:*

Prin instinct şi prin tradiţie, dealungul întregei sale istorii, ţara noastră a fost sincer ataşată la cauza păcii. In limitele impuse de timpuri şi de împrejurări, am căutat să ne achităm cu toată seriozitatea de răspunderile noastre de membru al familiei naţiunilor, încurajând pacea.

Am crezut în mod statornic în sfinţenia obligaţiilor contractuale şi ne-am silit să punem realmente în practică această credinţă în relaţiile noastre cu străinătatea.

De comun acord cu toate celelalte naţiuni, am luat în mod solemn angajamentul de a nu recurge la forţă ca instrument al politicei naţionale.

CREŞTE VALUL DISPREŢULUI PENTRU DREPTUL INTERNAŢIONAL

Toate acestea ne dau dreptul moral de a ne exprima profunda neliniştе faţă de valul crescând al disprеţului pentru dreptul internaţional şi pentru tratate, faţă de tot mai deasa întoarcere la întrebuinţarea forţei şi faţă de numeroase alte tendinţe de rău augur care se ivesc în sfera relaţiilor internaţionale.

D. Hull a făcut aluzie apoi la repetatele sale declaraţii că Statele Unite nu au de gând să părăsească nici pe supuşii americani, nici interesele americane din China. Dacă am părăsi drepturile şi interesele noastre în faţa violenţei sau chiar numai în faţa ameninţării cu violenţa, în oricare parte importantă a lumii, nu am face decât să încurajăm disprеţul faţă de dreptul internaţional şi faţă de principiile de bază ale ordinei internaţionale. In chipul acesta am contribui la propagarea inevitabilă a anarhiei internaţionale în lungul şi în largul lumii.

Intr'o lume în care regula forţei nu a fost încă biruită şi înlocuită de regula dreptului, este o datorie evidentă pentru o mare naţiune de a menţine forţe armate suficiente pentru apărarea sa naţională. Nici o politică nu ar fi mai dezastruoasă pentru o naţiune importantă decât aceea care ar consta într'o înarmare insuficientă, în timp ce inegalitatea internaţională săvârşeşte excese.

Ceeace este azi în joc dealungul lumii este în primul rând viitorul principiilor fundamentale care trebue să fie temelia ordinei internaţionale, în opoziţie cu anarhia internaţională.

Evoluţia catastrofală din ultimii ani şi evenimentele senzaţionale din ultimele săptămâni arată sub o formă tragică cum se propagă dela o regiune la alta flagelul contagios al violării tratatelor şi al actelor de violenţă armată.

Izolarea Statelor-Unite înseamnă război?

Ocupându-se în treacăt de punctul de vedere al celor cari apără o politică de izolare a Statelor Unite, d. Hull spune că acest punct de vedere ar duce în mod inevitabil întreaga lume la un adevărat haos medieval şi la o situaţie spre care se şi îndreaptă depe acum unele părţi ale lumii orientale şi occidentale. Aceasta este soarta pe care ar pregăti-o Statelor Unite şi lumii izolaţioniştii extremişti.

Chestiunea importantă este aceea de a şti dacă doctrina forţei va mai fi întronată încăodată sau dacă Statele Unite şi celelalte naţiuni pacifice vor porni neîntârziat o acţiune, fie individuală, fie colectivă, pentru promovarea păcii şi pentru menţinerea dreptului, ordinei, moralităţii şi justiţiei ca temelii neclintite în relaţiile internaţionale civilizate.

Dacă am cădea de acord asupra unei doctrine de izolare, am putea întoarce spatele întregei probleme şi am putea declina răspunderea de a contribui la soluţionarea ei. Să nu ne facem însă iluzii. Urmările pe care le-ar avea pentru noi ca naţiune un asemenea fel de a proceda ar fi dintre cele mai grave. Putem încerca să ne retragem din participarea la afacerile mondiale. Nu putem însă prin aceasta să ne retragem din lume. Izolarea nu este un mijloc pentru a obţine securitatea, ci un rodnic izvor de insecuritate.

Noi vrem să trăim în lume, într'un regim de pace în care forţele militarismului şi ale agresiunei teritoriale, forţele anarhiei internaţionale, vor deveni extrem de odioase, revoltătoare şi intolerabile pentru conştiinţa cetăţenească şi în care doctrina ordinei în regimul legii va fi stabilită cu tărie. O pace în care de acum înainte nu va mai fi decât codul moralităţii, al onoarei, al justiţiei şi al sinceităţii pentru individ. Pentru guverne şi naţiuni nu poate exista un regim diferit, şi va trebui să domnească autoritatea aceluiaşi cod. Vrem să trăim într'o lume în care relaţiile internaţionale rodnice şi constructive să poată sluji drept mijloc pentru a răspândi în lume binefacerile progreselor materiale şi spirituale, ale omenirii.

In acest scop, vom continua să acordăm întreaga şi sincera noastră adeziune la principiile fundamentale care stau la baza ordinei internaţionale şi vom continua, oridecâteori va fi nevoe şi prin toate mijloacele pacifice cu putinţă, să cooperăm cu celelalte naţiuni care sunt însufleţite de aceleaşi dorinţe şi care urmăresc aceleaşi ţeluri.

Numai dacă vom aduce contribuţia noastră rezonabilă la ferma stabilire a ordinei mondiale bazată pe drept, vom putea să ne păstrăm propria noastră securitate într'o perspectivă reală şi numai aşa ne vom putea achita de răspunderile pe care le avem faţă de noi înşine.